

[Udenrigsministeren.]

gram, som man regnede med skulde gælde for anden Halvdel af 1945, var det oprindelig Englands og Amerikas Mening, at det skulde være Regeringskøb altsammen. Selve det engelske og amerikanske System krævede dette. Det hænger sammen med Spørgsmaalet om Overføring af Pengene til Betaling af Varerne. Men den nuværende Regering har stadig haft for Øje, at man skulde lade Handelen gaa tilbage til de oprindelige Kanaler saa hurtigt, det overhovedet kunde ske, og jeg vil gerne netop nu, da vi gaar ud til Valgkamp — man tage mig det ikke ilde op, naar jeg siger, det er det, det hele drejer sig om; jeg har siddet og hørt hele Debatten, og saaledes har jeg i hvert Fald forstaaet den —, sige, at derom har der slet ikke været nogen Unighed i Ministeriet Buhl. Der er forskellige Valgprogrammer, men at vi ikke skal blive ved Regeringskøb, at vi ikke skal blive ved med dette faste, bundne System, som man oprindeligt havde anlagt, derom kan der ikke være nogen Tvivl.

Men — nu vender jeg mig til de enkelte Lande — det var klart, at hvis man skulde have Handelen i Gang, navnlig Samhandelen med England, var det nødvendigt saa hurtigt som muligt at faa en Betalingsoverenskomst med England. Inden Betalingsoverenskomsten traadte i Kraft, vilde det simpelt hen have været en Umulighed at foretage Køb paa anden Maade end som Regeringskøb, og Tinget vil ogsaa vide, at Betalingsoverenskomsten kom i Stand den 20. August. Jeg har nok lagt Mærke til, at der har været nogen Kritik af denne Betalingsoverenskomst, men jeg synes, at den i det store og hele er forstummet. Men i hvert Fald er der een Ting man ikke kan. Man kan ikke skælde ud over Betalingsoverenskomsten med Kursen 19,34 og samtidig beklage sig over, at man maa blive ved med Regeringskøb. Hvis vi ikke havde faaet en Betalingsoverenskomst, saaledes at man kunde trække til den ene eller anden Side mellem Danmark og England, havde vi efter min Opfattelse — det tror jeg al Sagkundskab vil give mig Medhold i — ikke faaet de private Indkøb i Stand. Med denne Betalingsoverenskomst var Grundlaget skabt for de private Indkøb. Disse private Indkøb har i mange Henseender ogsaa den Dag i

Dag været Indkøb, som Brancherne har foretaget i Fællesskab, og det maa man sikkert fortsætte med en Tid endnu, men jeg tror ikke, at det private Erhvervsliv vil beklage sig herover. Vi har faaet saadanne Branchekøb og har det fortsat af Kul, Koks, Benzin, Olie og Olieprodukter, The, Kakao, Jutegarn og -lærred, Soda og Gødning.

Over for De forenede Stater havde vi meget smaa Betalingsmuligheder. Jeg skal senere gøre et Par enkelte Bemærkninger om det Spørgsmaal, som ogsaa er rejst, fri Handel eller Begrænsning af Vareimporten, men over for De forenede Stater var Danmarks økonomiske Situation ganske overordentlig alvorlig. Vi havde betalt Renterne af vore Laan med de Midler, vi havde i De forenede Stater; da et af de store Dollarlaan forfaldt, havde vi ikke kunnet betale det, naturligvis, men kun kunnet betale Renterne. Vor Dollarsituation var ganske overordentlig anspændt, og Regeringen gjorde straks de største Anstrengelser for at faa et Laan. Vi har, som det vil vides, afsluttet Overenskomst med Import-Eksport-Banken om et Laan paa 20 Mill. Dollars; der er nogle Formaliteter tilbage, inden det kan komme til at virke fuldt ud. Uden at jeg skal gaa ind paa den almindelige Kritik, som synes at beherske visse Medlemmer af Folketinget, maa jeg dog maaske have Lov til at sige, at der er mange Formaliteter at iagttage, før man kan bringe en saadan Sag helt i Orden. Det er tit vanskeligere, end man egentlig skulde tro, men det er givet, at i samme Øjeblik dette Laans Formaliteter er fuldstændig i Orden, vil der her til Landet kunne føres en Række meget vigtige Raavarer.

Pr. 27. September har der over Civilimportprogrammet fundet en Række Indkøb Sted, af hvilke Leveringerne enten er sket eller Afskibningerne har fundet Sted eller er lovet. Nu ved jeg udmærket godt, at i Modsætning til Situationen under Krig, da man havde de og de Varer og altid frygtede, at man ingen skulde have at kunne overraske med, er vi, der skal tale om disse Forhold — det gælder i ganske særlig Grad den højtærede Handelsminister —, i Dag i den Situation, at der, fordi vi er saa fuldkommen læns og renonce paa Varer, skal gaa et lille Stykke Tid, før de Løfter, som man med Rette kan give, kan blive indfriet. Men det Materiale, der foreligger for